

कृषि

साप्ताहिक

Nepal's First Agriculture Weekly

बजेटले दियो कृषिलाई प्राथमिकता

० पृष्ठ ३ मा

● किसान आयोग गठन हुने

काठमाडौं, जेठ । लामो समयदेखि माग हुँदै आएको किसान आयोग अन्ततः गठन हुने भएको छ । सरकारले किसानको सामाजिक सुरक्षाका लागि किसान आयोग गठन गर्ने भएको हो । व्यवस्थापिका(संसदमा अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेलले आव २०७३/०७४ को राजस्व र व्ययको वार्षिक अनुमान प्रस्तुत गर्दै किसानको सामाजिक सुरक्षाका लागि कोष स्थापना गर्ने जानकारी दिएका छन् । जसले गर्दा नेपाली किसानहरूको सामाजिक सुरक्षाका लागि महत्वपूर्ण कडीका रूपमा स्थापित हुने बताइएको छ ।

● सात प्रदेशमा सुपरजोनको तयारी

गत बर्ष पकेट क्षेत्रका रूपमा कार्यक्रम सार्वजनिक गरेको कृषि विकास मन्त्रालय यस बर्ष नयां शब्दलाई प्रयोग गरेको छ । सात वटा प्रदेशलाई लक्षित गरी कृषि उत्पादन बृद्धि गर्ने भन्दै अहिले जोन तथा सुपर जोनको अवधारणा ल्याएर सोही अनुरूप तयारी समेत कृषि विकास मन्त्रालय योजना महाशाखाले गरेको छ ।

● कृषिलाई २७ अर्ब पशुपन्थीलाई ८ अर्ब बजेट

काठमाडौं । गत चालु आर्थिक बर्षमा करीव २१ अर्ब बजेट रहेको कृषि विकास मन्त्रालयको आगामी आर्थिक बर्षमा २७ अर्ब पुगेको छ । कृषि विकास मन्त्रालय विभाजन पछि पनि यतिधेरै बजेट आउनेमा शंका गरिएको थियो । कृषि र पशुपन्थी विकास मन्त्रालयको बजेट ३५ अर्ब भन्दा बढी विनियोजित गरिएको छ । गत बर्षकै तुलना गर्ने हो भने कृषि क्षेत्रमा (पशु र कृषि) करीव ७५ प्रतिशत बजेट बृद्धि गरेको देखिन्छ ।

साना किसानका नाममा “उन्नति” को मस्ती

काठमाडौं । कृषि क्षेत्रमा काम गरिरहेको डेनमार्क सरकारको सहयोग सञ्चालनमा रहेको उन्नति परियोजना ९० प्रतिशत कार्यक्रम असफल र किसानका हितमा नभएको भएपनि उन्नति परियोजनाकै फुर्ति कृषि क्षेत्रमा देखिएको छ । नेपाल सरकारको निरिहतका कारण कृषि विकास मन्त्रालयले उन्नति आयोजनाले जसो जसो गरेपनि सहि थाप्ने काम बाहेक केही गर्न सकेको देखिँदैन ।

पूर्वाञ्चलमा आफूलाई उपस्थित गराएको उन्नति आयोजना औचित्यहीन भएको भन्ने जिल्ला जिल्लाबाट गुनासो आउंदा पनि सो आयोजनालाई कुनै चेतावनी पनि कृषि विकास मन्त्रालयले दिन सकेको छैन । डेनिस सरकारको आर्थिक सहयोगका सञ्चालन भएको सो आयोजनाले नेपाली साना किसानका लागि काम गर्ने भनिएपनि आएको अनुदान जति भ्रमण आफ्नै कन्सल्टेण्टलाई घुमाउंदैमा सकिरहेको देखिन्छ ।

जिल्ला जिल्लाका किसानका नाममा छुट्याएको बजेट किसानसम्म पुग्न सकेको छैन । अझ सो परियोजनाले जिल्ला कृषि कार्यालयसंग समन्वय गरेर काम गर्नु पर्ने त्यसो पनि नगरेको आरोप लाग्न थालेको छ । उन्नति किसानको लागि होइन त्यही परियोजनामा काम गर्नेहरूको उन्नतिको लागि मात्र हो भन्छन् लक्षित जिल्लाका किसानहरू ।

उन्नति आयोजनाले कृषि व्यवसायिकरण गरी मूल्य श्रृंखलामा काम गर्ने भनिएको भएपनि उपलब्धी भने शून्य देखिन्छ । सो आयोजनाको सञ्चालन समितिको पदेन अध्यक्षका रूपमा कृषि विकास मन्त्रालयका सचिव राखिएको छ । जसले गर्दा आयोजनालाई अझ मस्ती भएको छ ।

० पृष्ठ ३मा

बि.टि.एल्. कम्पनीका पावर टिलर तथा मिनी टिलरबाट खेती गरौं, कम खर्चमा अत्यधिक उत्पादन बढाऔं ।

Power-Tiller

Mini-Tiller

IMPELLER AERATORS

CORN THRESHER

RICE & WHEAT THRESHER

COMBINE RICE MILL

CHAFF CUTTER

BYL
BYL Trade Pvt. Ltd.

Dhobighat, Lalitpur, Nepal (Near to Mega Hospital)
Ph.No-01-5153094 Fax: 01-5153209
E-mail: btltradedepvtltd@gmail.com / www.btltrade.com.np

कृषि क्षेत्रमा विदेशी संस्थाहरूको मनोमानी

नेपाललाई कृषि क्षेत्रमा आत्मनिर्भर बनाउने, वन जंगल जोगाउने, जडिबुटिको पहिचान र प्रयोगका बारेमा सिकाउने, पहिरो रोक्ने, वातावरण परिवर्तनको असरबाट जोगाउने, नदिनाला सफाराख्ने आदि थुप्रै खालका नाराहरू दिएर नेपालमा वर्षौंदेखि थुप्रै विदेशी संघ संस्थाहरूले काम गर्दै आई रहेका छन्। यसरी नेपाल जस्तो प्राकृतिक संपदाले भरिपूर्ण भएको देशमा यस्ता प्रकारका कार्य गर्नको लागि आउने संघ संस्थाहरू कतिपयले नेपाल सरकारसंग समन्वय गरेर राम्रै काम गरिरहेको पाइन्छ। जापानी संस्था जाईका, जर्मनी संस्था जीटिजेड, हेल्वेटास लगायतका आईएनजिओहरू त्यसका उदाहरण मानिन्छन्। नेपाल सरकारसंगको सहकार्यमा यस्ता संस्थाहरू देशका विभिन्न स्थानमा कृषि क्षेत्रको विकास, ग्रामिण भेगको विकास, कृषिका नयाँ प्रविधिका बारेमा किसानहरूसंग समन्वय गरेर काम गरेका छन् भने सरकारको सहकार्यमा विभिन्न तालिमको संचालन जनचेतना फैलाउने कार्यक्रमहरू पनि गरेका हुन्छन्। यसको प्रतिफल भने नगण्य हुने गरेको पाइन्छ। जुन अपेक्षाको साथमा यस्ता कार्यक्रमहरू ल्याइएको हुन्छ त्यस अनुरूपको प्रतिफल प्राप्त नभएको एक अध्ययनले देखाएको छ। यसमा सरकारी पक्ष बाट कमजोरी भएको छ वा सम्बन्धित संघ संस्थाहरूबाट भन्ने विषयमा दुबै तर्फका आ आफ्नै भनाई रहेका छन्। तर जे होस भने जति प्रतिफल पाउन नसके पनि कृषि क्षेत्रमा केहि गर्न खोजेका छन् उनीहरूलाई काम गर्न दिनु पर्छ र सबै पक्षले सहयोग पुर्याउनु पर्छ।

यी लगायत नेपालमा थुप्रै विदेशी संघ संस्थाहरू कृषि सम्बन्धि कार्य गरिरहेको पाईएको छ। कृषि उत्पादन बढाउने, उन्नत जातका विउ विजन ल्याउने, उन्नत गाई वा भैस ल्याउने

, फिटनासक औषधि, तालिम आदिका नाममा देशका विभिन्न स्थानमा यस्ता कार्यहरू सरकारको अनुमति बिना भैरहेका छन्। पहिरो नियन्त्रणका लागि, वनजंगल जोगाउनका लागि अथवा अन्य कुनै प्रकृतिक विपत्ति रोकनका लागि भन्दै यस्त संघ संस्थाहरू आ आफ्नै तरिकाले काम गर्दा सरकारको पनि ध्यान जानु जरुरी हुन्छ। उनीहरूले गरेका कार्यहरू के कस्ता छन्। साँच्चिकै काम गरिरहेका छन् वा कृषि क्षेत्रमा काम गर्ने बाहनामा अन्य कुनै गलत काम गरिरहेका छन्। त्यसले नेपालीहरूलाई कस्तो असर गरिरहेको छ, त्यसका बारेमा अध्ययन गर्ने वा अनुगमन गर्ने निकाय छैन। सरकारी तवरबाट पनि त्यसको कुनै चासो भएको पाईदैन। नेपालमा कतिपय संघ संस्थाहरू परिष्करणका लागि पनि आउने गरेको पाईएको छ। यसरी अध्ययन गर्ने नाममा परिष्करणको केन्द्र नेपाललाई बनाइदिदा त्यसले भविष्यमा कस्तो असर पार्छ त्यसको कुनै सरोकार राखेको पाईदैन।

८० प्रतिशत भन्दा धेरै मानिसहरू कृषिमा आवद्ध भएको हाम्रो जस्तो मुलुकमा कृषि क्षेत्रमा निकै ठूलो सम्भाव्यता रहेको सबैलाई थाहा नै छ। कृषि क्षेत्रमा आवद्ध किसानहरूको बसोबास ग्रामिण भेगमा नै हुने गर्दछ। ग्रामिण भेगमा शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगार, सामाजिक क्षेत्रमा निकै पछाडि रहेको हुन्छ। आर्थिक अवस्था निकै कमजोर हुने हुदा विभिन्न प्रलोभन देखाई किसानहरू संग आ आफ्नो उद्देश्य पुरा गराउन निकै सजिलो पनि हुने गर्दछ। यसकारणले गर्दा विदेशी संघ संस्थाहरू गाउँमा बढि आकर्षित भएका हुन्छन्। एक तर्फ बच्चा बच्ची पढाइदिने, जागिर लगाईदिने विदेश लगिदिने जस्ता प्रलोभन देखाएर धर्म परिवर्तन गराई इसाइकरण मा लगेर गाजा गाउँमा चर्च खोलेका उदाहरण यत्र तत्र देख्न र सुन्न सकिन्छ। अझ देशलाई

कृषण घिमिरे

धर्मनिरपेक्ष बनाएपछि यस्तो अभियान बढ्दोक्रममा छ। यस्ता गलत कार्यहरू रोकन कहिँ कसैको ध्यान गएको देखिदैन। अको तर्फ कृषि क्षेत्रमा काम गर्ने नाममा उनीहरू के गरीरहेका छन्। कहाँ काम गरिरहेका छन् रु भन्ने कुनै लेखाजोखा नहुँदा यसले कृषि क्षेत्रलाई मात्र नभई समग्र देशको उत्पादन क्षेत्रमा असर गर्न सक्छ। तथा मनोमानी रुपमा काम गर्दा विभिन्न राजनीति संगठनमा समेत सहभागि भएका घटनाहरू पनि आइरहेका छन्। यसले देशको सार्वभौमिकतामा समेत असर पर्न जान्छ।

अमेरिकन संस्था युएसएआइडि, इसिमोड, लभ ग्रिन जापान, डेनिस फरेस्ट एक्सटेन्सन लगायतका थुप्रै विदेशी संघ संस्था अहिले नेपालमा कृषि क्षेत्रमा आ आफ्नै तरीकाले काम गरिरहेका छन्। सरकारले यी लगाएत अन्य संघ संस्थाहरूलाई सरकारको निती नियम र निर्देशनमा संचालनमा ल्याउनु जरुरी देखिन्छ। यसरी उनीहरूले गर्ने गरेका कामहरूलाई पनि अनुगमन गर्ने गलत कार्य गर्न नदिने जस्ता काम तुरुन्त गर्न सम्बन्धित निकायको समयमै ध्यान पुर्याई सरकारको निर्देशनमा सरकार संग समन्वय गरि काम गराउनकालागि कदम चाल्न जरुरी देखिन्छ।

आगामी वर्षका लागि बजेटमा कृषि

आगामी आर्थिक वर्षका लागि बजेट तर्जुमा गरिरहंदा योजना आयोग दिएको सिलिङलाई आधार मान्दै कृषिको बजेट घट्ने भयो भन्ने चर्चा निकै चल्यो। कृषि विकास मन्त्रालयलाई १७ अर्ब रुपैयाँभन्दा बढी नदिने कुरा चलिरहेको भएपनि यतिखेर आर्थिक वर्ष २०७३/७४ का लागि कृषि क्षेत्रको बजेटले आमूल नै परिवर्तन गर्न सक्ने सम्भावना बढेको छ। कृषि विकास मन्त्रालयको बजेट मात्र २७ अर्बको हाराहारीमा हुनु भनेको कृषि क्षेत्र अव सरकारको प्राथमिकतामा पच्यो भन्न सकिने अवस्था। तर कृषि क्षेत्रको बजेट पनि फ्रिज हुने हो की भन्ने डर लागिरहेको छ। कृषि विकास मन्त्रालयले आगामी आर्थिक वर्षमा धेरै नै काम गर्नु पर्ने देखिन्छ। हुन त कृषि विकास मन्त्री र मन्त्रालयले किसानका लागि पेन्सनका कुरा गरेको भएपनि पेन्सनको बजेट ओभरलेमा परेको देखियो।

एकातिर सरकारले कृषि क्षेत्रको लागि बजेट पूर्ण रुपमा उपलब्ध गराएको भएपनि त्यसको कार्यान्वयन कति हुन्छ भन्ने कुरा हेर्न वांकी छ। विगतका धेरै वर्षहरूमा कृषि क्षेत्रको विकासका लागि आएका बजेटहरू कतिपय खर्च नभई फ्रिज रहेको अवस्था पनि छ। त्यस्तो अवस्था आगामी आर्थिक वर्षमा हुनुहुँदैन। अनुदानमुखि कार्यक्रमहरूलाई कृषि मन्त्रालयले विगतकै जस्तै बनाएको भएपनि उत्पादनका आधारमा कृषिमा अनुदान दिनु पर्ने माग पटक पटक भएको भएपनि उत्पादनका आधारमा अनुदान दिने कुरा हराएको छ। त्यस्तै बजेटले किसान आयोगनै गठन गर्ने कुरा जसरी लिएको छ। त्यसलाई कार्यान्वयन गराउने कुरामा पनि ढक्कका साथ लाग्नु पर्ने हुन्छ। किसान आयोग गठन गर्ने कुरा बजेट आयो भन्दैमा फेरि विगत कै परम्परालाई सर्वस्वीकार गरी राजनीतिक दल र पार्टीको आस्थाका आधारमा आयुक्तहरू तथा सदयहरू नियुक्ति गर्ने काम पनि हुन सक्छ। त्यसलाई राजनीतिक पार्टीको गरी खाने र खुवाउने मेलो बन्नु हुँदैन। सरकारले अहिले कस्तिमा किसानका सुरक्षा र कृषिमा उत्प्रेरित गराउने कामलाई पहिलो प्राथमिकता दिनु पर्दछ। कृषिलाई राज्यको तर्फबाट नै आत्मनिर्भर हुने र कृषिमा संलग्न किसानहरूलाई पनि उत्पादन बृद्धि गर्नका लागि उत्प्रेरित गर्न सक्नु पर्दछ। विगतमा जस्तै किसानहरूका पक्षका कुरा मात्र गर्ने र काम नगर्ने हो भने आगामी आर्थिक वर्षका लागि छुट्याएको बजेट फ्रिज हुने पक्का देखिन्छ। त्यसकारण कृषि विकास मन्त्रालयले मुलुकलाई खाद्य संकट पर्ने अवस्थालाई समेत मध्यनजर गरेर आगामी वर्षको बजेट जसरी सहज छुट्याइएको छ त्यो किसानसम्म पुगोस्। ■

आफ्नै सूचना

नेपालको पहिलो कृषि साप्ताहिकका रूपमा प्रकाशित कृषि साप्ताहिकमा तपाईंका क्षेत्रमा भए/गरेका कृषि क्षेत्रसंग सम्बन्धित सूचना/समाचार वा लेख/रचनाहरू छन भने हामीलाई बिहिवारभित्र पठाउनुहुन अनुरोध गरिन्छ।

सम्पर्क

कृषि साप्ताहिक, पुतलीसडक
इमेल : sajnepal@gmail.com
web: www.krishionline.com

गाईभैसीको थुनेलो रोग

सामान्यतया थुनेलो भन्नाले थुन तथा कल्चौडोको संक्रमणलाई जनाउँछ, भने टिट डिपिङ्गको शाब्दिक अर्थ थुन चोप्नु वा थुन ढुवाउनु भन्ने बुझिन्छ। थुनेलो रोगबाट आर्थिक क्षति धेरै हुने भएकोले यो गाईभैसीको लागि सबैभन्दा महान् रोगको रूपमा लिइन्छ। स्तनधारी सबैमा यो रोग लाग्ने भए पनि दुधालु गाईभैसीमा यस रोगको प्रकोप बढी देखिन्छ। थुनेलो रोगले गाईभैसीको थुन तथा कल्चौडो सुनिने, रातो, तातो र दुख्ने हुन्छ। दूध आउन बन्द हुन्छ,

दूध उत्पादन घट्छ। दूधमा पिप, रगत, छोक्रा आउने गर्नुको साथै कुनै कुनै थुनमा घाउ भएर खस्ने समेत हुन्छ। यसरी दूध दिने अवस्थाको गाईभैसीमा यो रोग लाग्दा आर्थिक नोक्सानी धेरै हुने र अन्य गाईभैसीमा पनि सर्न सक्ने भएकोले डेरी फार्मलाई धरासायी बनाउनको साथै यसको असर दूध उद्योगलाई समेत पर्न जान्छ। भने अर्को तर्फ थुनेलो रोग लागेको पशुको दूध मानव स्वास्थ्यकोलागि हानिकारक हुन्छ।

गाईभैसी पालक कृषकहरूको लागि थुनेलो (Mastitis)

एकदम समस्याको रूपमा देखा परेको रोग हो। यसको मुख्य कारक जीवाणु र हुसी भए पनि दुधालु पशुको उचित व्यवस्थापन गर्न नसक्दा यसको समस्या हुने भएकोले यसलाई व्यवस्थापकिय रोग (बलबनभ्रमलतवर्बि मष्कभवकभ) को नामले पनि परिचित छ।

यो रोगले दुधालु भैसी पालक कृषकहरूलाई भन्दा गाई पालक कृषक लाई बढी हैरानी पारेको हुन्छ। किन भने भैसीको पुरै थुन काम नलाग्ने अवस्थामा पुगे पनि दूध उत्पादनको लागि अनुपयुक्त भएता पनि मासुको लागि विक्री गर्न सकिन्छ र केही पैसा आउछ तर गाई पालक कृषकको लागि कुनै उपाय छैन बरु थप वोभ मात्र थपिन्छ। यसरी यस्तो भयानक आर्थिक हानी नोक्सानीबाट बच्नको लागि यस रोगको रोकथाम गर्नु नै उपयुक्त हुन्छ। यसको लागि टिट डिपिङ्ग/ थुन चोप्ने/थुन ढुवाउने प्रविधि उपयुक्त तथा उपयोगी सावित भईसकेको छ।

नेपाल कृषि अनुसन्धान परिषदले (ल्भउवर्बि ब्चअगतिगचभ च्भकभवचअज ऋयगलअर्षि (ल्क्कृ) टिट डिपिङ्ग प्रविधि सिफारिस गरी सकेको निकै समय भए पनि यसको व्यापक रूपमा प्रचार प्रसार भई सकेको भने पाईदैन। यसका लागि पोभिडिन आयोडिन ९ भाग र ग्लिसरिन १ भाग (१०:१ अनुपात) भोल तयारी गरी यस भोलमा थुनहरू ढुवाउने गर्दा थुनेलो रोकथाम हुन्छ।

टिट डिपिङ्ग प्रविधिको प्रयोगले थुनेलो रोकथाम हुनुको साथै स्वच्छ दूध उत्पादनमा समेत सहयोग पुग्न जान्छ। यो प्रविधि सस्तो, सुलभ, सरल, किफायति र प्रभावकारी हुदा हुदै पनि व्यापक रूपमा गाईभैसी पालक कृषकहरू माभ सूचना प्रवाह हुन नसक्दा प्रभावकारी रूपमा प्रयोग भएको पाईदैन। यसको व्यापक प्रचार प्रसार गर्ने मुख्य जिम्मेवारी पशु सेवामा संलग्न सम्पूर्ण प्रविधिकहरूको हुन आउछ।

बजेटले दियो कृषिलाई प्राथमिकता

काठमाडौं । कृषिको विकास विना मुलुकको आर्थिक समृद्धि हुन सक्दैन भन्ने कुरालाई धेरैले भने तर काम गरिएको देखिँदैन । कृषिमा आत्मनिर्भर बनाउने कुरा पनि नभएका होइन, त्यसका लागि पर्याप्त बजेट अभाव भन्दै कृषि क्षेत्रका व्यक्तिहरूले रकमको अभाव सधैं देखाउँदै आए । अब भने यी दुवै कुराको गुनासो अन्त्य गर्न सरकारले आगामी आर्थिक वर्षको बजेटमा महत्वपूर्ण किमिमले प्राथमिकता दिएको छ ।

यो वर्षको बजेट वक्तव्यलाई हेर्ने हो भने नेपाली कृषि क्षेत्रमा सवैभन्दा राम्रो बजेटका रूपमा यस वर्षको बजेटलाई लिएको छ । यदि सच्चा किसिमले काम गर्ने हो भने हलो, जुवा र कोदालोमा जीवन विताउने किसानका लागि यो वर्षको बजेटले उत्साह थपेको छ । इतिहासमा पहिलोपटक आर्थिक वर्ष २०७३/७४ को बजेटमाफत कृषिलाई आधार बनाई कृषि पेसामा लामो समय विताएका र कृषिको उत्पादकत्व वृद्धिमा उल्लेखनीय योगदान पुऱ्याएका किसानको हितलाई ध्यानमा राखी सरकारले 'किसान सामाजिक सुरक्षा' कोषको घोषणा गरेपछि किसानमा उत्साह थपेको छ । तर प्रश्न पनि उब्जिएको छ, कार्यक्रमको कार्यान्वयनमा ?

अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले व्यवस्थापिका(संसद्)मा आब २०७३/७४ को बजेटमाफत 'किसान सामाजिक सुरक्षा' कोषका लागि किसानको सहभागितामा आवश्यक पर्ने किसानकै सहभागितामा बजेट विनियोजन गर्ने भएपछि आमनेपाली किसानमा सकारात्मक सन्देश प्रवाह भएको छ । किसानहरूको सुरक्षा नभएको कारणले गर्दा खेतीपातीमा संलग्न हुदा ज्यादा परिश्रम गर्नुपर्ने, बाली लगाउने समयमा मलखाद वीउब्जिन नपाउने र सिँचाइको अभाव तथा आकासेपानीमा निर्भर हुनुपर्ने भएकाले

किसानले आफ्ना सन्ततिलाई कृषि पेशामा लान्न प्रेरित गर्न छाडेका छन् । कृषि पेसालाई उत्पादनको प्रमुख आधारशीला बनाउदै आधुनिकीकरण, व्यवसायीकरण, आत्मनिर्भरमुखी अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड बनाउन कृषिलाई व्यवस्थित बनाउदै लगिने अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले बजेट भाषणमाफत जानकारी दिएका छन् । त्यस्तै अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले आगामी तीन वर्षभित्र नेपाल, अन्डा, मासु र दूध उत्पादनमा आत्मनिर्भर हुने दावी समेत गरेका छन् । व्यवस्थापिका-संसद्को बैठकमा अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले आगामी आर्थिक वर्ष २०७३/७४ को बजेट पेस गर्दा सो कुरा बताउँदै एक वर्षभित्रमा अन्डा, दुई वर्षभित्रमा मासु र तीन वर्षभित्रमा दूधमा आत्मनिर्भर हुन सरकारले पशुपक्षीबाट उत्पादन लिन सकिने क्षेत्रको विकासका लागि रु आठ अर्ब ४६ करोड रकम विनियोजन गरेको पनि बताएका छन् । पशुपक्षीको नश्ल सुधार, पौष्टिक दाना तथा आहाराको व्यवस्था, पशुपक्षी स्वास्थ्य सेवा एवम् उत्पादित पशुजन्य पदार्थको बजारीकरण कार्य समानान्तर रूपमा अगाडि बढाउन सरकारले बजेटमा प्राथमिकता दिएको बताइएको छ । पशुपन्छी विकास मन्त्री शान्ता मानवीका अनुसार एक वर्ष राष्ट्रिय दुग्ध विकास

योजना तयार गरी कार्यान्वयनमा ल्याइने, राष्ट्रिय दुग्ध विकास बोर्डलाई नीति निर्माण, समस्या र सम्भाव्यताको पहिचान, व्यावसायिक योजना, निर्माण र नमुना उत्पादन प्रदर्शन गर्नेसमेत गरिने छ ।

नेपाली समाजमा औसत प्रतिव्यक्ति प्रतिवर्ष दूध ६४ लिटर, ११ केजी मासु, र ३२ वटा अन्डा खाने गरेको पाइन्छ । तर विकसित मुलुकमा ९१ लिटर दूध, १४ केजी मासु र ४८ वटा अन्डा खाने चलन छ । विकसित मुलुकको दाँजोमा स्थापित हुन हाल खाइआएको दूधमा ३५ प्रतिशत, मासुमा २५ र अन्डामा ४५ प्रतिशतले उत्पादन बढाउनुपर्ने हुन्छ ।

आगामी आर्थिक वर्षका लागि कृषिका लागि छुट्याइएको बजेटका बारेमा कृषि विकास मन्त्रालयका प्रवक्ता एवं सहसचिव योगेन्द्रकुमार कार्कीले यो वर्ष कृषि तथा पशु क्षेत्रको विकासका लागि महत्वपूर्ण बजेट भएको बताए । उनले कृषि विकास मन्त्रालयले कृषि उत्पादकत्व वृद्धि गर्न र कृषिमा आत्मनिर्भर बन्नका लागि पकेट क्षेत्र, जोन एवं सुपरजोनको अवधारणा सारिसकेकाले अब सोही अनुरूप कृषिको द्रुत गतिले विकास गर्न सकिने समेत बताउँदै कुरा भन्दा पनि काम गरेर देखाउनु पर्नेमा आफूहरू प्रतिवद्ध भएर अगाडि बढेको बताए ।

सात प्रदेशमा कृषिको सुपर जोनको तयारी

काठमाडौं । कृषि क्षेत्रको विकासका लागि भन्दै गत वर्ष पकेट क्षेत्र घोषणा गरेको कृषि विकास मन्त्रालयले आगामी आर्थिक वर्षमा भने जोन र सुपर जोनको अवधारणा अघि सारेको छ । मुलुक संघीयतामा जाने भएकाले सोही ढाँचा अनुरूप सात प्रदेशलाई लक्षित गरी प्रदेशमा एउटा सुपर जोन स्थापना गर्न लागिएको कृषि विकास मन्त्री हरिबोल गजुरेलले बताएका छन् । राजधानीमा आयोजित एक कार्यक्रममा बोल्दै मन्त्री गजुरेलले कृषिमा आमूल परिवर्तन ल्याउनका लागि आफू मन्त्री भए लगत्तै ल्याएको २७ बुँदे प्रतिवद्धता अनुरूपका कार्यक्रम अगाडि बढाईसकिएको बताउँदै राष्ट्रपतिद्वारा घोषणा गरिएको नीति तथा कार्यक्रममा पनि कृषिलाई महत्वपूर्ण स्थान दिएको बताए ।

अहिले कृषि विकास मन्त्रालयले विशिष्ट कार्यक्रम ल्याउन खोजेको भन्दै मुलुकभर पकेट क्षेत्र, जोन र सुपर जोन घोषणा गरी कृषि उत्पादन वृद्धि गर्नका लागि पहल गरिएको उनले बताए । जोन तथा सुपर जोनका नयाँ बोलत निर्माण गरेपनि कृषिमा नयाँ कार्यक्रम हुनेमा धेरैले शंका गरेका छन् ।

साना...

आयोजनामा कुनै समस्या आएमा मन्त्रालय तर्फ तैर्याउने गरेको समेत पाइएको छ । तर, सो आयोजनाले कृषि विकास मन्त्रालयसँग कुनै पनि कार्यक्रमका बारेमा जानकारी नगराउने गरेको मन्त्रालय स्रोतले बताएको छ । उन्नति आयोजनाले अदुवा, दुग्ध क्षेत्र र अर्गानिक चिया उत्पादनलाई मुख्य उद्देश्य बनाएको भएपनि कागजमा एउटा र फिल्डमा अर्कै भईरहेको आरोप समेत लगाइएको छ । विदेशी दातृनिकाय डेनमार्कले उन्नति आयोजनालाई पारदर्शि गर्न सकेका छैन । भने मूल्य श्रृंखलाको काम गरिरहेको भनिपनि परियोजना सञ्चालन भएदेखि आजसम्म आईपुग्दा कुनै सफलता हासिल गर्न समेत सकेको देखिँदैन । यस्तो असफल कार्यक्रमको सञ्चालक समितिको अध्यक्षका कृषि विकास मन्त्रालयका सचिवलाई अध्यक्ष कुन आधारमा बनाइयो भन्ने पनि छैन । मन्त्रालयसँग समन्वय नगरी सञ्चालन भएको सो आयोजना सचिव अध्यक्ष भएर बस्नुको औचित्य छ ? यदि छैन नेपाली किसानहरूको नाममा मस्त गर्ने विदेशी कृषि आयोजनालाई विना उपलब्धि किन स्थान दिईरहेको छ मन्त्रालयले तत्कालै विचार पुऱ्याउनु आवश्यक छ । अन्यथा यस्ता परियोजनाबाट नेपाली कृषिक्षेत्रले ठूलो क्षति व्यहोर्नु पर्ने देखिन्छ ।

विदेशी लगानीले कृषिको विकास नहुने

काठमाडौं । कृषि विकास मन्त्री हरिबोल प्रसाद गजुरेलले कृषि क्षेत्रमा काम गरिरहेका अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाहरूले गरेका कार्यहरूमा पटक पटक प्रश्न उठाउनु परेको खुलासा गरेका छन् । स्वीस सरकारको सहयोगमा नेपाल कृषि प्रसार विकास कार्यक्रम तथा नेपाल कृषि बजार विकास कार्यक्रमको शुरुवात गर्नका लागि आयोजित कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै मन्त्री गजुरेलले सो कुरा बताएका हुन् ।

विगतका वर्षहरूलाई हेर्ने हो भने अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारीहरूले कृषि क्षेत्रमा काम गरेको भएपनि आफूलाई सरकारले भन्दा माथि ठान्ने प्रवृत्ति देखिएको उनको आरोप थियो । अहिले जति पनि अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाले काम गरिरहेका छन् ती ती सवै उनीहरूले नै अगुवाई गरेको जस्तो देखिएको र नेपाल सरकारको उपस्थितिलाई गौण बनाएने गरेको गुनासो समेत उनले गरे ।

कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै मन्त्री गजुरेलले नेपाल जति विदेशी सहायतामा कृषिमा लगानी भयो त्यसले प्रभावकारी रूपमा काम गर्न नसकेको समेत बताए । कृषिमा जुन प्रकारको गुणात्मक सुधार हुनु पर्ने हो त्यो नभएको भन्दै कृषिमा गुणात्मक सुधार हुने गरी कार्यक्रम किसानसम्म पुग्नु पर्ने उनको धारणा थियो । जवसम्म कृषि क्षेत्रमा परिवर्तन देखिँदैन तवसम्म कृषि क्षेत्रको विकास भयो भन्नु गलत भएको हुने धारणा राखे ।

सरकारलाई गौण राखेर गरिने कुनै पनि कार्यक्रममा जतिसुकै विदेशी अनुदान, सहायता वा लगानी भएपनि कृषि विकास नहुने उनको तर्क थियो । मन्त्री गजुरेलले स्वीस सरकारले जिरीमा गरेको लगानीका बारेमा चर्चा गर्दै ठूला आयोजनाहरू नेपाल सरकारले चलाउन गाह्रो भईरहेको समेत उल्लेख गरे ।

स्वीस सरकारले सञ्चालनमा ल्याउन लागिएको दुई परियोजना कृषि विकास मन्त्रालयकै योजना अनुरूप देखिएकोले कार्यक्रमले सफलता हासिल गर्न सक्ने र किसानमय हुन सक्नेमा विश्वास समेत लिएका थिए ।

“माटोको उर्वराशक्ति बढाऔं
कृषि उत्पादनको बृद्धि गरौं ।”
गुणस्तरीय साल्ट ट्रेडिङ्ग युरिया मल प्रयोग गरौं ।

युरिया

नाईट्रोजन ४६%

नेपाल सरकारद्वारा अनुदानित मल

साल्ट ट्रेडिङ्ग कर्पोरेशन लिमिटेड

कालिमाटी, काठमाडौं
फोन : ४२७१०१४
इमेल : trade@stcnepal.com

साल्ट ट्रेडिङ्ग मल
युरिया

दूध बेचेर पानी किन्छन् किसान

पाल्पा । जलश्रोतको धनी देशमा पनि किसानहरूले दूध बेचेर पानी किन्नु पर्दछ भन्दा पत्याउन गाह्रो होला । तर अचम्म नमाने हुन्छ । दूध बेचेर पानी किन्नु पर्ने किसानहरूको पीडा पाल्पाका किसानहरूको हो । लामोसमयदेखि पानी नपर्दा खडेरीले गाजामा पानीको हाहाकार भएपछि मदनपोखरा छापका किसानले दूध बेचेको रकमले पानी किनेर पशुपालन व्यवसाय चलाउदै आएका छन् ।

व्यवसायिक रूपमा पशुपालन गर्नका लागि एकातिर सरकार किसानलाई प्रोत्साहन गर्ने कुरा गरिरहेको छ भने पशुपन्छी विकास मन्त्रालय ४० बुंदे प्रतिवद्धता मार्फत तीन वर्षमा दूधमा आत्मनिर्भर बन्ने भाषण छाड्दा यहाका किसानहरूलाई ती सबै कुरा हावादारी लागिरहेको छ । परम्परागत रूपमा एपनि दूध उत्पादन गरेर आफ्नो जिवीकोपार्जन गरिरहेका किसानहरूलाई व्यवसाय गर्न खडेरीका बेला हरेक वर्ष चैत, वैशाख र जेठमा दूध बेचेर पानी किन्नुपर्ने बाध्यता छ । परिवारको दिगो आयआर्जनको पशुपालन व्यवसाय बनाएका किसानहरूले दैनिक ३० लिटरदेखि १०० लिटरसम्म एक घरपरिवारले दूध उत्पादन गरेर बिक्री गर्छन् । तर त्यही दूध बेचेर लिएको आम्दानीले एक घर परिवारले दैनिक ३०० देखि एक हजार लिटरसम्म पानी किन्ने गरेको अगुवा कृषक बलबहादुर सिंजाली बताए ।

पिउने पानी र गाईवस्तुका लागि प्रति लिटर रु एकमा पानी किन्ने गरेको उनीहरू बताउछन् । कृषक कुलबहादुर नगरकोटी अनुसार, “दैनिक ५०० लिटरभन्दा बढी पानी किन्नुपर्छ” (“दूध बेचेको रकम पानीमै खर्च हुन्छ” नगर कोटीले नौ वटा गाईवाट दैनिक ५० लिटरसम्म दूध बिक्री गर्ने गरेका छन् ।

अर्का किसान माया खाडको व्यथा पनि उस्तै छ । उनीपनि दैनिक ४०० लिटर पानी किनेर गाईपालन व्यवसाय गरिरहेकी छिन् । पानीको समस्याले गर्दा व्यवसाय बहाउन मन भए पनि बहाउन नसकिएको उनको गुनासो छ । जति समस्या परेपनि कसलाई सुनाउने किसानको समस्या सुनिदिने कोही पनि देखिएन उनको आरोप छ । दूध बेचेर लिएको आम्दानीवाट यहा दैनिक चार ट्याङ्करभन्दा बढी पानी भित्रने गर्दछ । गाजा नजिकै मूल, कुवा र अन्य पानीका स्रोत नहुदा किसानहरूले दिनहु पानी किनेर व्यवसाय गर्न समस्या भएको बताउछन् । दूध बेचेर जीविका चलाउनका निमित्त छाप गाजाका सबै किसानले पछिल्लो समयमा गाईपालन व्यवसाय अपनाएका छन् । पानीको व्यवस्था गर्न सक्ने हो भने सो गाजालाई दूध उत्पादनको नमुना पकेट क्षेत्र बनाउन सकिने सम्भावन देखिन्छ ।

चौरीको दूध बेचेर प्रशस्त आम्दानी

रसुवा । चौरीगाईको दूध बेचेर मासिक रु एक लाख ५० हजारसम्म कमाइ हुन्छ भन्ने कुरा धेरै मान्छेलाई पत्याउन नलाग्ने सक्छ । तर जिल्लाको गत्लाङका किसान चौरीगाईको दूध बेचेर लखपति भएका छन् ।

चौरीगाई नेपालको आर्कषण विविधताको गाई हो । हिमाली क्षेत्रको पठारमा चौरीगाई पालिन्छ । हिमाली क्षेत्रका किसानले चौरीगाईलाई आम्दानीको मुख्य स्रोत बनाएका छन् । हिमाली क्षेत्रको पहिचानका रूपमा पालिने चौरीगाईले यहाका किसानलाई आर्थिक रूपमा बलियो मात्रै बनाएको छैन, गाजामा केही प्रगती हुदैँन भन्दै विदेशीने युवालाई स्वदेशमै केही गर्न सकिन्छ भन्ने शिक्षा दिएको छ ।

गत्लाङका रामबहादुर तामाङले २० वटा चौरीगाई पालेका छन् भने सात वटाले दूध दिन्छन् । बिहानबेलुका दुग्ध विकास संस्थानले खोलेको चिज उत्पादन केन्द्रमा दूध बिक्री गर्दै उनले चौरीगाईको दूध बिक्री गरी घरमै रु एक लाख ५० हजारदेखि रु दुई लाखसम्म आम्दानी गरिरहेको बताउछन् । “साउनमा १२ वटा चौरीगाई ब्याउछ, त्यसपछि अहिलेको भन्दा आम्दानी बढ्छ,” उनी भन्छन् । तर चौरीगाईलाई खुवाउन दाना र नुनको तामाङलाई साथै समस्या परिरहन्छ । जलवायु परिवर्तनका कारण हिमाली क्षेत्रमा पानी न्यून मात्रामा परेपछि यसपाली घासको पनि समस्या भएको छ । गत्लाङको पठारमा चौरी घपाउदै तामाङले भने, “हामीजस्ता हिमाली भेगका किसानलाई सरकारले

केही सहूलियतको व्यवस्था गर्नुपर्छ ।” यस्तै गत्लाङकै साइली तामाङसित पनि १६ वटा चौरीगाई छन् । तीमध्ये ६ वटाले अहिले दूध दिन्छन् । घरमै बसेर मनग्य आम्दानी गर्ने गरेको उनको भनाइ छ । दुग्ध संस्थानले स्थापना गरेको चिज उत्पादन केन्द्रका कारण दूध बिक्री गर्न सहज भएको तामाङ बताउछिन् ।

“चौरीगाईले दूध दिने समयमा मासिक रु दुई लाखसम्म कमाई हुन्छ,” उनले भनिन् “सहरमा बस्नेलाई मात्रै होइन, हामीजस्ता किसानलाई पनि सरकारले हेर्नुपर्छ ।” स्थानीय नुमा गेल्लु तामाङ चौरीगाई नै आफूहरूको आर्थिक उपार्जनको आधार भएको बताईन् ।

लोपोन्मुख बाली संरक्षण गर्न बीउ बैंक

म्याग्दी । लोपोन्मुख बाली संरक्षणका लागि म्याग्दीको बगरफाटमा पहिलोपटक चेतना सामुदायिक बीउ बैंक स्थापना गरिएको छ । समुदायमा आधारित जैविक विविधता संरक्षण तथा प्रवर्द्धन (सिवियम) परियोजनाअन्तर्गत जिल्ला कृषि विकास कार्यालय म्याग्दीले धान, मकै, गहु, कोदो, भटमास, बोडी, धिरौला, सागलगायतका खाद्य बालीको बीउ बैंक स्थापना गरेको हो ।

स्थानीयस्तरमा भएका तथा अन्य जिल्लाबाट सङ्कलन गरी बैंक स्थापना गरिएको चेतना सामुदायिक बीउ बैंक स्थापना गरिएको बताइएको छ । उपभोक्तामुखी बाली प्रजननद्वारा विकसित नया धान तथा कोसेबालीको जात प्रवर्द्धनका लागि बीउ बैंक स्थापना गरिएको हो । जसमध्ये अधिकांश स्थानीयस्तरमा पाइने भए पनि लोपोन्मुख अवस्थामा रहेका छन् ।

स्थानीयस्तरमा उपलब्ध हुनसक्ने तर लोपोन्मुख अवस्थामा रहेका धान तथा अन्य बालीको प्रवर्द्धनका लागि एउटा छुट्टै भवन स्थापना गर्न लागिएको संस्थाले जनाएको छ । जिल्ला कृषि विकास कार्यालय र समुदायको गरी रु छ लाख बराबरको लगानीमा बीउ बैंकका लागि यसै वर्ष भवन निर्माण थालिने बताइएको छ ।

सुदूरपश्चिममा खाद्य सङ्कटको संकेत

धेरैजसो क्षेत्रमा किसानले हिउँदे बाली लगाउनै नपाएको र लगाएको ठाउँमा समेत यो वर्ष उत्पादनमा भारी गिरावट आएको क्षेत्रीय कृषि निर्देशनालय दिपायलले जनाएको छ । सुदूरपश्चिमका २१ नगरपालिका र ३२८ गाविसमध्ये २२३ गाविस बढी प्रभावित भएका क्षेत्रीय कृषि निर्देशनालयले जनाएको छ ।

प्रभावित गाविसका एक लाख ३० हजार २०३ घरधुरी अत्यन्तै प्रभावित भएका छन् । ती परिवारको ५० हजार ७४ हेक्टर जमिनमा हिजादेबालीको उत्पादन न्यून तथा रु एक अर्ब ४६ करोड बराबरको क्षति भएको छ । हिजादेबाली अन्तर्गत गहुँ, मसुरो, तोरीलगायतका बालीमा क्षति भएको हो । यो वर्ष गहुँको उत्पादन सुदूरपश्चिमका पहाडी जिल्लामा निकै कम भएको कार्यालयले जनाएको छ । गत वर्ष तीन लाख १५ हजार ९८६ मेट्रिक टन गहुँ उत्पादन भएको थियो भने यस वर्ष दुई लाख ७१ हजार २१ मेट्रिक टन मात्रै गहुँ उत्पादन भएको कृषि प्रसारअधिकृत विष्टले बताए । “पहाडी क्षेत्रमा २४ देखि ५७ प्रतिशतले गहुँको उत्पादनमा कमी आएको छ” उनले बताए । हिउँदेबालीको उत्पादन कम भएसँगै पहाडी क्षेत्रमा यस वर्ष खाद्यान्न अभाव हुने बताइएको छ । लामो खडेरीका

कारण हिउँदेबालीमा नोक्सानी हुँदा सुदूरपश्चिमका एक लाख ३० हजार बढी परिवार अर्थात २८ प्रतिशत प्रभावित भएका क्षेत्रीय कृषि निर्देशनालयले जनाएको छ । तीन लाख सात हजार १६५ हेक्टरमा खेती गरिएकोमा ५० हजार ७४ हेक्टरमा लगाइएको बालीमा नोक्सानी पुगेको बताइएको छ ।

निर्देशनालयका वरिष्ठ योजना अधिकृत पशुपति पोखरेलका अनुसार सुदूरपश्चिममा रु एक अर्ब ४६ करोड बराबरको खाद्यबालीमा क्षति पुगेको छ । सबैभन्दा बढी बैतडीमा १३ हजार २४१ हेक्टरमा लगाएको गहुँ तथा मुसुरोमा क्षति पुगेको छ । यस्तै डडेल्धुरमा सात हजार ४६० हेक्टरमा लगाइएको हिउँदेबालीमा क्षति पुगेको छ । पर्याप्त पानी नपर्दा कृषि उत्पादनमा कमी आएपछि सुदूरपश्चिमका पहाडी जिल्लामा खाद्य सङ्कट भएको हो ।

सुदूरपश्चिमको पहाडी सात वटा जिल्लामा ५४ प्रतिशतसम्म बालीमा नोक्सानी भएको छ । कैलाली र कञ्चनपुरबाहेक ती जिल्ला कृषिमा आत्मनिर्भर छैनन् । यस पटकको लामो खडेरीले रु दुई अर्ब बराबरको क्षति भएकाले पहाडी जिल्लामा चरम खाद्य सङ्कट निम्तिएको बताइएको छ ।

मापदण्ड विपरीत मासु पसल

सिरहा । पशुपन्छी विकास मन्त्रालय मासुजन्य वस्तुको स्वच्छ र स्वस्थताको कुरा उठाएर अधि बढिरहँदा विभिन्न जिल्लामा भै सिरहामा पनि मासु पसलहरू मापदण्ड विपरीत सञ्चालनमा भईरहेका छन् । सम्वन्धित सरोकारवाला सरकारी निकायको उदासिनताका कारण जिल्लामा अधिकांश मासु पसल मापदण्ड विपरीत सञ्चालनमा रहेको पाइएको छ । पशुपक्षी सरकारले तोकेको चिकित्सकबाट स्वास्थ्य परीक्षण गराएर मात्र मान तथा काट्न पाउने व्यवस्था ऐनमा भए पनि त्यसो गरिएको पाइन्छ । माछामासु तथा दूधजन्य पदार्थमा तुरुन्तै ब्याक्टेरियाको सङ्क्रमण हुने गर्छ । ब्याक्टेरियाको सङ्क्रमणबाट जोगाउन सफासुग्ध राख्नुपर्ने भए पनि अधिकांश मासुपसल अव्यवस्थित छन् । जाली र सिसा नराखेको अवस्थामा हावाहुरी चल्दा मासुमा धुलो तथा फोहोर सजिलै पस्ने गर्छ । यसकारण पनि मासु अस्वस्थकर हुने गरेको स्वास्थ्यकर्मी बताउछन् । स्थानीय प्रशासनको लापरवाहीका कारण खुलेआम मापदण्ड पूरा नगरेका पसल सञ्चालन हुँदै आएका छन् ।

कृषि उत्पादन बढाउन गहुँत

म्याग्दी । अर्मन गाविसका किसानले गहुँतको प्रयोग गर्न थालेपछि रोग किराको प्रकोप नियन्त्रण हुनुका साथै कृषि उत्पादनमा वृद्धि भएको छ ।

किसानले जैविक विषादीका रूपमा गहुँतको प्रयोग गर्न भकारो सुधार गरेर मूत्र सङ्कलन गर्ने गरेका छन् । सुधारिएको भकारोबाट सङ्कलित पशुको गहुँत तरकारी र खाद्यबालीमा लाग्ने रोग किरा नियन्त्रण गर्न प्रयोग गर्दैआएको किसानहरू बताउछन् ।

गहुँतको प्रयोग गर्न थालेपछि विषादीका लागि गर्नुपर्ने आर्थिक लगानी बचत भएको छ । “विषादीमा हुने लगानी घट्यो, उत्पादन पनि बढ्यो”, कृषक गणेश आचार्यले भने । जिल्ला कृषि विकास कार्यालयद्वारा सञ्चालित दिगो भू व्यवस्थापन कार्यक्रमको प्राविधिक सहयोगमा सो गाविसका कृषकले भकारो सुधार गरेका छन् ।

भकारोबाट सङ्कलित गहुँत बन्दागोभी, काउली, गोलभेंडा, साग, मुला, गाजर, आलुलगायत तरकारी तथा अन्नबालीमा प्रयोग गर्ने गरिएको छ । सन्तुलन मिलाएर नाइट्रोजनको मात्रा अत्यधिक हुने गहुँतको प्रयोगबाट २० देखि ४० प्रतिशतसम्म उत्पादन बढाउन सफल भएको कृषकले बताएका छन् ।

कृषि उत्पादन वृद्धि गर्न र अत्यधिक रासायनिक विषादीको विकल्पका रूपमा गाईवस्तुको मूत्र प्रयोग निकै उपयोगी बनेको जिल्ला कृषि विकास कार्यालयका प्राविधिक श्याम क्षेत्री बताउछन् । बेनी नगरपालिका, अर्मन, भकिम्ली, घतान, फिं, पाखापानीलगायत जिल्लाका १३ वटा गाविसमा उक्त कार्यक्रम लागू भएको छ । भकारो सुधार गर्नका लागि दिगो व्यवस्थापन कार्यक्रमले किसानलाई आर्थिक र प्राविधिक सहयोग गर्दै आएको छ ।

माटो स्वस्थताको लागि प्रांगारिक मल

हरेक जिल्लामा रु.१० अनुदानमा प्रांगारिक मल उपलब्ध छ । अनुदानित मलको प्रयोग गरी अनुदानको सदुपयोग गरौं, माटोको स्वास्थ्य सुधार गरौं ।

माटो व्यवस्थापन निर्देशनालय हरिहरभवन, ललितपुर

आफ्नो अधिकारको खोजी गर्दा अरुका अधिकार एवम् प्रचलित नियम कानुनहरूको ख्याल गरौं ।

नेपाल सरकार सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय सूचना विभाग

Govt brings budget of Rs 1.048 trillion

KATHMANDU, Finance Minister Bishnu Prasad Poudel presented a populist budget of Rs 1.04892 trillion for the fiscal year 2073/74

at the parliament on Saturday. The first annual budget brought after promulgation of the new constitution has increased the salary of civil servants by 25 percent while all kinds of social security allowances provided to the elderly, single women and others have been doubled.

Rs 617.16 billion (58.9 percent) has been allocated for recurrent expenditure, Rs 311.94 billion (29.7 percent) for capital expenditure and Rs 119.81 billion (11.4 percent) for financial management. The total budget is 28 percent higher than that allocated for the current fiscal year and 49.6 percent higher than the amended estimate for the current fiscal year.

The government has estimated to collect Rs 565.80 billion of the budget from revenues, Rs 10 billion from return of principal, Rs 106.89 billion from foreign grant resulting in a deficit of Rs 366.12 billion. Foreign loan of Rs 195.72 billion will be taken to offset the deficit. There will still be deficit of Rs 170.41 billion and Rs 111 billion will be collected in domestic loan and Rs 59.41 billion will be used from the balance of the current fiscal year.

The government has targeted an economic growth rate of 6.5 percent for the upcoming fiscal year and aims to limit

inflation to 7.5 percent in the year. The government has allocated Rs 140 billion for post-quake reconstruction and rehabilitation works. Earthquake-affected families will also receive an additional interest-free loan of Rs 300,000 each.

The budget was endorsed by the cabinet meeting earlier on the day and minister Poudel said the budget was prepared after consultation with former finance ministers and various stakeholders.

It has announced free treatment to conflict victims at government hospitals and 50 percent discount on treatment of journalists at government hospitals. It has also announced to start health insurance for Nepalis from 25 districts in the upcoming fiscal year as part of the plan to complete health insurance of all Nepalis within three years. It has allocated Rs 5.33 billion for Budhi Gandaki Hydropower Project and the government will levy infrastructure tax of Rs 5 on each liter of petroleum products for the project. It plans to collect around Rs 7 billion through that.

It has allocated Rs

10 billion for construction of Kathmandu-Tarai Fast Track, Rs 4.2 billion for the Postal Highway, Rs 1.67 billion for tunnel road at Nagdhunga. Digital meters have been made mandatory for taxis operating in Kathmandu Valley. Bhaktapur will be developed as a cultural city and Bagmati Museum will be built in Kathmandu Valley. Rs 5.78 billion has been allocated for the Prime Minister Agriculture Modernization Program. Madan Bhandari Academy of Science and Technology will be built in Hetauda. Medical colleges will be established in Surkhet, Butwal and Bardibas as part of the one province one medical college program.

Cricket grounds will be built in Mulpani, Dhangadhi and Bhairahawa while one stadium and a covered hall each will be constructed in each province. Similarly, one industrial corridor will be established in each province. It has also announced free dialysis for kidney patients until transplantation of kidney.

It has announced that Melamchi Drinking Water Project will be completed by October, 2017, and Gautama Buddha Regional International Airport will be brought into operation by February, 2018. It has also allocated Rs 1.50 billion to construct the second international airport in Nijgadh. The Nepal Airlines Corporation will be converted into a company and two wide-body airplanes will be procured in the next fiscal year.

Journalism sector not happy with new budget

Kathmandu, The journalism sector has expressed dissatisfaction over the budget estimates that Finance Minister Bishnu Prasad Poudel presented at the parliament on Saturday, stating that it did not include any significant plans for the media sector.

In his comment over the budget estimates for the fiscal year 2016/17, President of Federation of Nepali Journalists Dr Mahendra Bista said journalists were not much encouraged by the new budget. Though the 50 per cent concession in government hospital fee is a welcome proposal, no effort has been made for the development of journalist and the journalism sector. "It was unfortunate that the senior journalist allowance, journalists' insurance and the media academy were forgotten", he said.

President of Press Chautari Nepal Ganesh Basnet said the rate of public welfare advertisements should have been increased and added that enforcement of the working journalist act, capacity building of Rastriya Samachar Samiti are issues to be raised.

It may be noted that the budget talks about the professional and organizational reforms of the state-owned Nepal Television, Radio Nepal and Gorkhapatra Corporation but nothing about RSS.

Press Union General Secretary Ajaya Babu Siwakoti said it was unfortunate that nothing has been included to encourage the media with small investment and promoting self-employment. It is the most disappointing budget so far as far as the the media sector is concerned, he said.

Former President of the Federation of Nepali Journalists Taranath Dahal expressed concern over the ignorance of the present budget to the decision taken earlier to transform Nepal Television and Radio Nepal into a public broadcasting institution. The government seems to be maintaining further control on the government media rather than giving them autonomy, Dahal said.

Farmers' commission to be formed

Kathmandu, For the security of the farmers, the government has decided to form a farmers' commission. Finance Minister Poudel informed it while presenting the budget for the fiscal year 2016/017. None would be allowed to leave the land barren. Jhapa and Darchula districts have been picked for commercial pig farming. Similarly, floriculture would be promoted.

Budget aims to achieve 6.5 percent growth rate

Kathmandu, The budget presented by the Finance Minister Bishnu Prasad Poudel for the fiscal year 2016/017 on Saturday has aimed at achieving 6.5 percent growth rate. The government in the budget has argued that the coming year would be the prosperous year for the reconstruction activities would gain pace; government expenditure would grow and the economic activities would thrive.

With the financial, monetary and administrative measures, the inflation would be contained at 7.5 percent, while a financial sector development strategy would be implemented to make effective the financial sector reform programme. The government is to establish infrastructures development bank with the joint venture of government and private sector. The banking and financial institutions would be encouraged for the expansion in the rural areas with mobile banking facilities.

Similarly, as per the budget, the industries and enterprises set up as public company would be provided 15 percent discount in the income tax; insurance companies would be encouraged to expand services in the rural areas. Insurance would be arranged for the public properties, cultural and archaeological heritages

कृषि सचिव र विश्व बैंकका अधिकारीबीच भेटवार्ता

काठमाडौं । कृषि विकास सहयोगमा मन्त्रालयले कार्यान्वयनमा

मन्त्रालयका सचिव उत्तमकुमार भट्टराई र दक्षिण एसियाका लागि विश्वबैंकको कृषि क्षेत्रका प्राक्टिस मेनेजर मार्टिन भानन्युकुप बीच मंगलबार भेटवार्ता भएको छ ।

सिंहदरवारस्थित सचिव भट्टराईको कार्यकक्षमा भएको भेटवार्तामा विश्व बैंकको आर्थिक

ल्याएको व्यवसायिक कृषि तथा व्यापार आयोजना (प्याक्ट) को वर्तमान अवस्थाबारे छलफल भएको थियो । सचिव भट्टराईले भूकम्प र नाकावन्दीको मारबाट भर्खरै मुक्त रहेको अवस्थामा प्याक्ट लगायत अन्य आयोजनाहरूले गति लिन थालेको बताए । उनले आयोजनाहरूका लागि

विश्व बैंकले सहयोग जारी राख्नेमा विश्वास व्यक्त गरे । सचिव भट्टराईले नेपाल सरकारले सुरु गरेको कृषि विकास रणनीति कार्यान्वयनमा सहयोग गर्न पनि आग्रह गरे ।

भेटवार्तामा प्राक्टिस मेनेजरले कास्की र तनहुँ जिल्लामा आफूले गरेको भ्रमणबारे पनि कुरा उठाएका थिए । भ्रमणका क्रममा आफूले कृषि वस्तुहरूको विविधकरण गरे किसानले प्याक्ट लगायतका आयोजनाबाट बढी लाभ लिन सक्षम हुने महसुस गरेको बताए । प्राक्टिस मेनेजर न्युकुपले कास्कीको रुपाकोट ६ स्थित व्यवसायिक कृषि तथा व्यापार आयोजनाको पूरक अनुदानमा सञ्चालित माछा पालन उपआयोजनाको स्थलगत अवलोकन गरी स्थानीय बासिन्दासंग अन्तरक्रिया गरेका थिए । भेटवार्तामा सचिव र प्राक्टिस मेनेजरबीच कृषि तथा खाद्य सुरक्षा आयोजना र सिंचाइ आयोजनाहरूका अवस्था बारे पनि छलफल गरेका थिए ।

गार्हस्थ्य उत्पादनमा रु ३० अर्ब थप हुने

काठमाडौं । सरकारले कृषि क्षेत्रको उत्पादकत्व वृद्धिका लागि सरकारले नयाँ परियोजना लागू गर्ने भएको छ । आव २०७३/७४ को बजेटमार्फत सरकारले कृषिको आधुनिकीकरण, व्यवसायीकरण र आत्मनिर्भरमुखी बन्न उक्त परियोजना लागू गर्न लागेको कृषि मन्त्रालयका सहसचिव डा.सुरज पोखरेलले जानकारी दिए ।

आगामी वर्ष गहुँ र तरकारी, दुई वर्षभित्र धान र आलु, तीन वर्षभित्र मकै र माछा, चार वर्षभित्र केरा, मेवा र लिची, र दश वर्षभित्र किवी, स्याउ, सुन्तला, जुनार र आपामा आत्मनिर्भर हुन उक्त बजेट खर्च गर्न लागिएको हो । दश वर्षयता लगातार अन्नबालीमा ९ प्रतिशत, धान र गहुँ बालीमा ६, मकैबालीमा १२, कोदो १९, जौ ३५, फापर ४०, कोषे दालबालीमा २१ र तोरी बालीमा १३ प्रतिशतले उत्पादन घटेको छ ।

कृषि विकास मन्त्रालयका प्रवक्ता योगेन्द्रकुमार कार्कीका अनुसार उत्पादन घट्नुको मुख्य कारण जमिन बाभो हुनु, खेतीयोग्य जमिन सीमित व्यक्तिका हातमा रहनु, जग्गो खण्डिकरण हुनु, खेतीयोग्य भूमि घडेरीकरण हुनु, परम्परागत आकासे खेतीमा परनिर्भर, सिंचाइको व्यवस्था नहुनु, उन्नत जातका बीउबीजन तथा मलखाद समयमानै उपलब्ध हुन नसक्नु, बजारको उचित व्यवस्था गर्न नसक्नु र शिक्षित वर्गबाट कृषि पेसालाई उपहास गर्नुले उत्पादन घट्दै गएको बताए ।

परियोजना प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गर्न सरकार निजी क्षेत्र, सहकारी र कृषि उद्यमीको सहभागिता हुने र कृषि क्षेत्रलाई पकेट, ब्लक, जोन र सुपरजोन क्षेत्रमा विभक्त गरी कार्यान्वयनमा ल्याइने भएको छ । न्यूनतम १० हेक्टर क्षेत्रफलका दुई हजार एक सय साना व्यावसायिक कृषि उत्पादन पकेट क्षेत्रको स्थापना, प्रत्येक जिल्लामा कम्तीमा १०० हेक्टर क्षेत्रफलका दुईवटा कृषि उत्पादन ब्लक स्थापना, ५०० हेक्टर क्षेत्रफलका ३० कृषि उत्पादन तथा प्रशोधन जोन स्थापना गरिने बजेटमा उल्लेख छ ।

प्रत्येक प्रदेशमा एक हजार हेक्टर क्षेत्रफलका सुपर जोन स्थापना गरिने छ । 'प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण' परियोजनालाई सफल कार्यान्वयन गर्न रासायनिक र प्राङ्गारिक मल अनुदानमा बृद्धि, सिंचाइका लागि कुलो र नहरको निर्माण, कृषियन्त्र, उपकरण र औजारको सेट खरिदमा ५० प्रतिशत पुजीगत अनुदान दिने व्यवस्था मिलाएको छ ।

त्यसैगरी कृषि उपज सङ्कलन, प्रशोधन, गोदाम, बीउ, बेर्ना, विरुवा र माछाका भुराको स्रोत केन्द्र स्थापना, शीत भण्डारको स्थापना कृषि औजार, प्राङ्गारिक मल, कारखाना, जैविक विषादी उत्पादन केन्द्र स्थापनाका लागि पुजीगत खर्चबाट ८५ प्रतिशत अनुदान उपलब्ध गराउने भएको छ ।

कृषि तथा पशुपक्षी विमामा ७५ प्रतिशत अनुदान, केरा, आलु, लगायतका माछापोखरी निर्माणका लागि ५० प्रतिशत पुजीगत अनुदानको व्यवस्था बजेटले गरेको छ । कृषि उपज सङ्कलन केन्द्र, सामुदायिक बीउ तथा कृषि उपज बैंक, र पोस्ट हार्भेस्ट सेन्टर निर्माणमा ८५ प्रतिशत पुजीगत अनुदान उपलब्ध गराइने भएको छ ।

किसान समूहलाई कृषियन्त्र

धनगढी । साना सिंचाइ कार्यक्रमअन्तर्गत जिल्लामा छनोट भएका आठवटा किसान समूहलाई कृषि सिंचाइ सम्बन्धी उपकरण वितरण गरिएको छ । जिल्ला कृषि विकास कार्यालयले एक थान पानी तान्ने मोटर र २२ थान डिजेल इन्जिन किसान समूहलाई हस्तान्तरण गरियो । प्रत्येक किसान समूहलाई रु ९० हजार मूल्य बराबरका कृषि यन्त्र अनुदानमा उपलब्ध गराउन लागिएको बताइएको छ । साना सिंचाइ कार्यक्रमतर्फ यसवर्ष ३० वटा किसान समूह छनोटमा परेका छन् । बाँकी समूहलाई पनि कृषियन्त्र वितरण गर्ने लक्ष्य रहेको प्राविधिक सहायक मानसिंह ठगुन्नाले बताए ।

कृषियन्त्र पाउने आठवटा समूहमा धनगढी उपमहानगरको नवदुर्गा ताजा तरकारी किसान समूह र कल्पना पुरुष किसान समूह रहेका छन् । यस्तै हसुलियाको दौनागी किसान समूह, गदरियाको सङ्घर्ष किसान समूह, अत्तरिया नगरपालिकाको सयपत्री महिला किसान समूह, बसौटीको वसन्त किसान समूह, प्रभात बाढीपीडित किसान समूह र जनजागरण किसान समूह छन् । पवरा गाविसको क्षितिज बाढीपीडित किसान समूह, र रतनपुर गविसको वसन्त किसान समूहले समेत कृषियन्त्र पाएका छन् । समूहमा दर्ता भएका किसान समूहले माग गरेपछि गरिने अनुगमन र सिफारिसका आधारमा यी किसान समूहलाई सतप्रतिशत अनुदानमा कृषि सम्बन्धी उपकरण वितरण गर्ने गरिएको छ । कैलालीमा चालु आवमा साना सिंचाइ कार्यक्रमतर्फ रु ३३ लाखको बजेट र हेकोमा यो बजेट मध्येबाट पहाडी क्षेत्रका गाविस सहजपुर र खेरालामा एक/एक सतह सिंचाइका कार्यक्रम पनि निर्माणाधीन रहेका छन् ।

माछा...

मार्टिन भानन्युकुपको पनि सहभागिता थियो । अवलोकनगर्न आएको टोलीका सदस्यहरू उपआयोजनाबाट यति प्रभावितभएकी सबैले वाहवाह नै भनेर तारिफ गरे । टोली नेतान्युकुपले त यो आयोजनाले कागजमा मात्र नभई कार्य थलोमा पनि दुरुस्तै उतारेको टिप्पणी गरे । दक्षिण एसियाका लागि कार्यरत न्युकुपले आफू यस क्षेत्रका आयोजनाहरूमा प्रत्यक्ष अवलोकन गर्न रुचाउने मध्येको रहेको स्पष्ट गर्दै नेपालको यो आयोजना साच्चै लोभ लाग्दो रहेको बताए । आयोजनाका साथै पर्यावरणीय सुरक्षाकालागि उपआयोजनाले गरेको काम नै सबैभन्दा प्रभावकारी रहेको अवलोकन गर्ने क्रममा अधिकांशले व्यक्त गरेका थिए । उपआयोजनाले महिला जनजाती, दलित जस्ता सबै समुदायलाई समेटेर समावेशी स्वरूप दिएको छ ।

उपआयोजनालाई यस्तो उन्नत अवस्थामा ल्याइ पुर्‍याउन स्थानीयको पनि ठूलो योगदान रहेको छ । यसमा सहकारीका पदाधिकारीदेखि सदस्यसम्मले धेरै मेहनत गरेका छन् । साथै, तालको जैविक विविधता संरक्षणका लागि पाच वर्ष योजना तयार छ । यस कार्यक्रम अन्तर्गत पहिरो नियन्त्रण तथा जैविक विविधता संरक्षणका लागि वृक्षरोपण तथा सचेतना कार्यक्रम समेत निर्माण गरिएका छन् । "सहकारीले १७ जनागाउलेलाई स्थायी रोजगारी नै दिएको छ भने दैनिक ५,६ जना ज्यालादारीमा काम गर्दै आएका छन्", सहकारी संस्थाका अध्यक्ष ढकालले भने । उपआयोजना सञ्चालनका लागि प्याक्टले ४२ लाख रुपैया सहयोग गर्ने छ भने सहकारीले ५६ लाख लगानी गर्ने छ । दुई वर्ष अवधिको यो उपआयोजना सम्पन्न हुने बेला सम्म सहकारीले वार्षिक ४० टन माछा विक्री गर्ने लक्ष्य राखेको छ । तालमा माछा पालन गरी विक्री गरे वापत प्रति किलो ग्राम १ रुपैयाका दरले जिल्ला विकास समिति कास्कीलाई बुझाउनु पर्छ ।

यसरी कुरूप अवस्थामा पुगिसकेको तालको मुहार फेर्न मात्रनभई यसलाई आयआर्जनको भरपर्दो स्रोत बनाउन समेत रुपाकोटबासी सफल भएका छन् ।

जडीबुटीको बजारीकरण अभाव

वागलुङ । घुम्तेको लेक र आसपासका वन क्षेत्रमा प्रचुर मात्रामा जडीबुटी पाइने भए पनि त्यसको बजारीकरण हुन सकेको छैन । सीप, प्रविधि र व्यावसायिक जनशक्तिको अभावले बहुमूल्य जडीबुटी त्यसै खेर गइरहेको छ । परम्परागत हिसाबले पहिचान भएका केही जडीबुटीको सामान्य किनबेच हुने गरे पनि त्यो व्यवस्थित हुन सकेको छैन । करिब दश हजार फिटको उचाइमा अवस्थित घुम्ते लेकमा सयौथरिका जडीबुटी पाइने स्थानीय बासिन्दा बताउँछन् । तर जडीबुटीको बजारीकरण गर्न दक्ष अनुसन्धानकर्ता, प्रविधि र आर्थिक अभाव रहेको देखिन्छ । दुर्लभ जडीबुटीका रूपमा सूचीकृत भएका पाचऔले, चिराइतो जस्ता जडीबुटी त्यहा पाइने सो क्षेत्रमा प्रशस्त पाइने जनाइएको छ । जडीबुटी संकलन गर्ने रुले परम्परागत सीपका आधारमा जडीबुटी सङ्कलन गर्ने, विक्री गर्ने गरिएको छ । गाउाघरमा सामान्य विरामीको उपचारमा जडीबुटी प्रयोग हुने गरेको छ । आधुनिक प्रविधिबाट जडीबुटीको पहिचान र प्रशोधन गरी बजारीकरण गर्न सके करोडौं रुपैया गाउा भित्रचाउन सकिने स्थानीय ओमप्रसाद बुढाको भनाइ छ ।

पाण्डवखानीमा केही समयअघिदेखि जडीबुटी संरक्षको अभियान चलाइएको छ । पाण्डवखानी समाज दोहा कतारको आर्थिक सहयोगमा गाउामे जडीबुटी प्रदर्शनी पनि गरिएको छ । प्रदर्शनीमा पाचऔले, सतुवा, चिराइतो, पखानवेत, सालपर्ने, भुडाचम्पा, चुन्डी अमिलो, कुरिलोलगायतका ५० भन्दा बढी प्रकारका जडीबुटी राखिएको थियो । राज्यले नै दुर्लभको सूचीमा राखेर संरक्षण अभियान चलाएको पाचऔले पनि सो क्षेत्रमा पाइन्छ । "सयौथरिका जडीबुटी छन्, तिनको संरक्षण प्रयास भए पनि त्यो पर्याप्त छैन ।" जडीबुटीको अवैध चोरी, पैठारीलाई पनि रोक्नु स्थानीय बासीले माग गरेका छन् । गाउाघरमा पहिलोजस्तो परम्परागत ज्ञान, सीप भएका वैद्यहरूको कमीले पनि जडीबुटीको उचित सदुपयोग हुन नसकेको हो स्थानीय बासीको भनाइ रहेको छ ।

कृषि उत्पादन बृद्धि गर्नका लागि सदैव प्रयोग गर्नुहोस् लुमिब्रिको भोल मल

All Nepalese Tea & Coffee Center, Kupondol, Phone: 5535457, 5548201

Shalom
शोप सिंचाइ

कृषि प्राविधिकसंग न्यूनतम सुविधा पनि छैन

देवराज गौली

अध्यक्ष

नेपाल कृषि प्राविधिक एशोसिएशन

० नेपाल कृषि प्राविधिक एशोसिएशनको अध्यक्षमा निर्वाचित हुनु भएको छ, कृषि प्राविधिकका समस्यालाई कसरी समाधान गर्न पहल गर्नु हुन्छ ?

नेपालमा कृषि प्राविधिकहरू शुरुदेखि अहिलेसम्म कृषि डायरीको भरमा सेवा दिईरहेका छन्। उनीहरूलाई सेवा सुविधा केही छैन। र अहिलेको प्रविधि उनीहरूले थाहापाउने स्थिति पनि छैन। किनकी सेवा केन्द्र बस्न सक्ने स्थितिमा छैन। भौतिक संरचना छैन, सेवा केन्द्रको अभाव छ। नयां प्रविधिकका बारेमा जानकारी पाउनका लागि न्यूनतम एउटा इन्टरनेट प्रयोग गर्नका लागि कम्प्युटर समेत नभएको अवस्था छ। कृषि प्राविधिकहरूलाई किसानहरूको खेत खेतमा पुऱ्याउनु पर्दछ। त्यसका लागि राज्यले न्यूनतम श्रोत र साधन छैन। श्रोत र साधनका अभावबीचमा पनि प्राविधिकहरूले सेवा दिईरहेका छन्। तर पनि किसानदेखि मन्त्रीसम्मले प्राविधिक गाउँमा बस्दैनन् भन्ने आरोप लाग्ने गरेको छ। एउटा प्राविधिकले घटीमा ९ वटा गाविस भ्याउनु पर्दछ। त्यस्तो समस्याका बावजुत पनि उनीहरूले काम गरिरहेका छन्। उनीहरूको सेवा सुविधाका लागि कसैले पनि बोलेको सुनिदैन। यदि कृषि क्षेत्रको विकास गर्ने हो भने प्राविधिकहरूलाई समय अनुरूप प्रविधि विस्तार गर्नका लागि न्यूनतम श्रोत साधन पुऱ्याउने र पेशागत समस्या समाधान गर्नका लागि मेरो कार्याकालमा काम शुरु हुने छ।

० सरकारले एक गाउँ एक प्राविधिक

भन्दै पाँचसय जना प्राविधिक थप मागिसकेको छ त ?

कृषि प्राविधिक अत्यन्तै न्यून छन् हामीले पन्ध्रसय प्राविधिक भनेका थियौं। सरकारले पाँचसय प्राविधिकहरू भएपनि दिएको छ। यो शुरुवात हो यति पुग्दैन। साच्चै नै कृषि क्षेत्रको विकास गर्ने हो भने सबै गाउँमा प्राविधिक पुग्ने किसिमले दरबन्दी थप गर्नु पर्दछ।

० कृषि प्राविधिकहरूको जति दरबन्दी थप गरेपनि गाउँमा बस्नु पर्‍यो नि ?

कृषि प्राविधिकहरू गाउँमा नै बसिरहनु भएको छ, सेवा पुऱ्याईरहनु भएको छ। तर कृषि प्राविधिकलाई श्रोत र साधन त चाहियो नि ? श्रोत नै नदिई यसो गर भनेर मात्र त हुदैन नि। प्राविधिकहरूको क्षेत्र विस्तार ठूलो छ। सेवा सुविधा केही दिएको छैन। कृषि प्राविधिक जस्तै वन प्राविधिकहरू पनि छन् उनीहरूलाई रासन भत्ता छ, अन्य सेवा सुविधा पनि दिएको छ, तर कृषि प्राविधिकलाई के सुविधा छ। सरकारले एकै प्रकारका प्राविधिकहरूलाई विभेद गरेको मेरो ठम्याई छ। वन प्राविधिकलाई सबै सेवा सुविधा छ, तर कृषि प्राविधिकलाई सेवा केन्द्र छैन, बस्ने ठाउँ छैन भाडामा कार्यालय राखेर बसेका छन्। कार्यालय नै भोलामा लिएर हिड्नु पर्ने अवस्था छ। यस्तो अवस्थामा दरबन्दी थपसाग कृषि प्राविधिकहरूलाई आवश्यक श्रोत र साधन पनि दिनु पर्दछ भन्ने मेरो भनाई हो।

० तपाईंले प्राविधिकहरूको नेतृत्व गर्नु भएको छ ती समस्या समाधान गर्नका

लागि के गर्नु हुन्छ ?

अहिले नयां बजेटले कृषिलाई प्राथमिकता दिएको छ। बजेट पनि बढेर आएको छ। साच्चै नै कृषि क्षेत्रको विकास गर्ने हो भने कृषि सेवा केन्द्रहरू थप गर्ने, प्रत्येक सेवाकेन्द्रलाई किसानमय बनाउने, प्राविधिकहरूलाई आवश्यक न्यूनतम प्रविधिको सेवा उपलब्ध गराउनका लागि हामीले पहल गर्ने छौं। प्राविधिकहरूलाई नयां प्रविधिको बारेमा ज्ञान दिलाउने सब्यौं भने त्यस्ता प्रविधि सिधै किसानसम्म पुग्छ। हरेक कृषि सेवा केन्द्रसम्म कम्प्युटर र इन्टरनेटको पहुँच पुऱ्याउने काममा नेपाल कृषि प्राविधिक एशोसिएशनका साथीहरू लागि परेका छौं। त्यसका अतिरिक्त प्रविधि युक्त तालिम, गोष्ठिहरूमा प्राविधिकहरूले नै प्राथमिकता पाउने वातावरण बनाउन पनि हामी लाग्ने छौं। अर्को कुरा प्राविधिकहरूले विषदेखि विभिन्न रोगहरूका काममा पनि प्रत्यक्ष संलग्न हुनु पर्ने भएकाले जोखिम भत्ताका लागि पनि पहल गर्ने छौं।

० नयां प्रविधि तथा सीप सम्बन्धित तालिममा त मन्त्रालयले विदेश पठाईरहेको छ नि होइन ?

हो तर, त्यो पारदर्शिता छैन। कृषि क्षेत्रमा काम गर्ने प्राविधिक कति जना परे भन्ने मूल प्रश्न हो। किसानसंग प्रत्यक्ष काम गर्ने प्राविधिकहरू त्यस्ता तालिम, गोष्ठिमा जान अवसर पाएकी पाएनन्। हालसम्म विदेशमा तालिम लिएर आएका किसानसम्म पुगेर काम गरेकी गरेनन् भन्ने कुरा महत्वपूर्ण हो।

माछा उत्पादनले रूपाकोटमा देखिएको परिवर्तन

प्राकृतिक छटाले भरिपूर्ण सहर पोखराको काखैमा अवस्थित रूपाकोटको परिचय विस्तारै फेरिएको छ। पर्यटकको मुख्य आकर्षणका रूपमा रहेको रूपाताललाई स्थानीयले बहुउद्देश्यीय ढंगले सञ्चालन गरी यसलाई नयां स्वरूप प्रदान गरेका छन्।

पर्यटकीय दृश्यावलोकनमा मात्र सीमित नराखी यो ताललाई स्थानीयले आयआर्जनको भरपर्दो स्रोतका रूपमा विकास गरेका छन्।

गाउलेले तालको संरक्षण गर्दै वैकल्पिक आय बढाउन यहाँ स्थानीय जातका माछापालन पनि थालेका छन्। यो तालको कथा बेग्लै छ। ताललाई जलकुम्भीले बिरुप पारेपछि, स्थानीय जुमुराए। तालको अस्तित्व नै खतरामा परेपछि २०५८ सालमा रूपाताल पुनस्थापना तथा मत्स्यपालन सहकारी संस्था लिमिटेड स्थापना गरी स्थानीयवासीले यसलाई जोगाउन ठूलो अभियान नै थाले। उनीहरूको प्रयास खेर गएन।

विस्तारै जल कुम्भी हटाएर यो ताललाई आयआर्जनको वैकल्पिक स्रोतका रूपमा पनि उपयोग गर्न थालियो। सहकारीले तालको जैविक विविधताको संरक्षण गर्दै माछा पालनबाट आयस्तर बढाईरहेको छ। हाल वार्षिक झण्डै एक करोड रुपैयाको माछाको कारोबार भइरहेको छ। सहकारीले गरेको काम ज्यादै प्रभाकारी भएपछि, नेपाल सरकारको ध्यान यो परियोजना प्रति आकर्षित भयो।

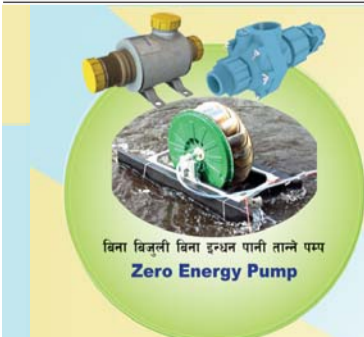
त्यसपछि सरकारले कृषि विकास मन्त्रालय अन्तर्गतको व्यवसायिक कृषि तथा व्यापार आयोजना (प्याक्ट) मार्फत आर्थिक सहयोग गर्ने निधो गर्‍यो। हाल प्याक्टले तेस्रो आह्वान अन्तर्गत ४९ लाख रुपिया सहितको उपआयोजना नै सञ्चालनमा ल्याएको छ। जसबाट सहकारीले ताल नजिकै माछाका भुरा उत्पादन गर्ने ह्याचरी निर्माण गरेको छ। यहाँ हुर्काइएका माछाका भुरा पछि तालमा छाडिन्छ।

प्याक्टको पूरक अनुदानमा उपआयोजना सुरु हुनु अघिसम्म वार्षिक २५ टन उत्पादन हुने गरेकोमा अहिले बढेर ३५ टन पुगेको छ। यस आर्थिक वर्षभित्र माछा बिक्री ४० टन पुग्ने उपआयोजना संयोजक लेखनाथ ढकाल बताउछन्। यसको कारण भनेको त्यही भुरा उत्पादन गर्ने ह्याचरी स्थापना नै हो। साथै अब आयोजनाको लागत समेत घट्न गई मुनाफा बढ्न थालेको छ। नेपालमा प्याक्ट मार्फत सञ्चालित यो आयोजना ज्यादै आकर्षक मानिन्छ।

यसलाई पुष्टि गर्न गए साता यहाँ आइपुगेका प्याक्ट प्रतिनिधिहरूको स्थलगत भ्रमणका बेला गरिएको टिप्पणी पर्याप्त छ।

नेपाल सरकार तथा विश्व बैंकको संयुक्त लगानीमा सञ्चालित आयोजना हो, प्याक्ट। भ्रमणका बेला विश्व बैंकको अमेरिका स्थित मुख्यालयमा कृषि क्षेत्रका प्राक्टिस मेनेजर

वांकी पेज ७ मा

Contact: Ph:+ 977-01-5538748,9851066977 Fax: + 977-01-5534428 Email: nafseeds@gmail.com /www.nafseed.com